

Opgaven, saa vil jeg igjen spørge: Er saa Veien den at besøgte Hovedstaden og at fylde Verden med Rhytter om, at i dette Land er Livsagen og Hovedsagen Kjøbenhavns Befæstning? Det er for almindelige Dødelige vanstæligt at forstaa, at det skulde være Veien til at lære Udlandet, at dette er et fredelstende Folk. Ser det med den nuværende Ministerium og særlig med den nuværende Krigsminister i Spidsen ud, som det var et Folk, der kun har den ene Tanke, at undgaa at komme i Krig? De Herrer høre af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling), af Ministeren og fra enhver Høiremand, der taler; at Krigens Forberedelse er det Vigtigste her i Landet, den Hovedsag, hvorom Alt dreier sig, og det er paa det Grundlag, at de overfor deres Medborgere stille sig op som de sande Patrioter lige overfor os, der med en virkelig derfra meget forfjællig Patriotisme ikke paa nogen Maade vil indlade os paa at tro, at det skulde være Veien til dette lille Lands Lykke at befæste Hovedstaden og fylde Verden med Rhytter om, at vi vil forberede os til en Krig, som, det vil jeg endnu en Gang sige, ikke truer os noget omhelst Sted fra, men kun kan komme til at true os, naar vi faae Verden bildt ind, at det kan være nyttigt for en eller anden Magt at tage os, eller bestandig tænke paa ved en eller anden Veilighed at fæste os ind i en Krig.

Tauber: Den ærede Krigsminister retortværede paa en Maade mod mig og Meningsfæller eller i alt Fald mod det Parti, som jeg tilhører, det Udtryk, jeg havde brugt mod Ministeriet. Seg skal kun tillade mig at spørge, hvad det minder om hos Ministeriet, da Ministeriet umiddelbart før det paatænkte Statskup den 1ste April 1885 konfigurerede Militæret i Kasernerne i Kjøbenhavn og forsynede Marinens Officerer og Underofficerer vore paa Holmen med Revolvere og foretog forskellige andre Forberedelser, ja endog fyldte denne Kaserne nogle Timer efter, at vi havde forladt den, med Militær, spørge, om alt dette ikke ogsaa kan henføres under den samme Betegnelse, som jeg før brugte om Ministeriet. Til det Foredrag, vi nylig hørte fra det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes), kunde jeg kun ønske at føie en Bemærkning, rettet mod den ærede Minister. Den ærede Minister sagde, at vi burde forsvare vor Neutralitet, at det burde være vor Opgave. Seg skal derimod bemærke, at der meget vel kan tænkes Tilfælde, hvor det maa være vor Opgave ikke at forsvare vor Neutralitet. Lad os tænke os det samme Tilfælde som i 1807, skulde vi da fæste

os ind i en Krig med England, derjom England vil gjentage Experimentet fra 1807, sølte den samme Lyst til at sætte sig i Besiddelse af Fæstningen Kjøbenhavn, som det den Gang sølte til at sætte sig i Besiddelse af den danske Flaade? Maatte det ikke tværtimod i dette Tilfælde være vor Opgave at alliere os med England, aabne vore Porte for England, hellere end at afslutte en Alliance mod England, som var stridende mod vor Interesse. Saadanne Tilfælde kunne meget godt tænkes, og det kan derfor ingenlunde optilles som en usfravigelig Grundtætning, at vi maa forsvare vor Neutralitet mod enhver omhelst, der angriber den. Det er denne Sætning, jeg finder Anledning til at nedlægge Indsigelse imod, idet jeg forøvrigt er enig med det ærede Medlem fra Vangeland deri, at vor Hovedopgave maa være den at undgaa Krig, og at vi ikke behøve at frygte for Krig, naar Regjeringen ikke ved sin Politik giver Anledning dertil. Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 2den Valgtreds (Hage) kjender sikkert ikke de Grundtætninger, der lede mig i Toldspørgsmaal. Seg lægger og har altid lagt Vægt paa Forbrugernes Interesse, og ved Forbrugerne mener jeg ikke særlig mit Publikums Interesse; men jeg har altid lagt større Vægt paa Forbrugernes Interesse end paa Fabrikanternes og særlig de større Fabrikanters Interesse, endstjøndt jeg paa den anden Side altid har anset det for billigt, at man ikke indskrænkede eller ophævede Beskyttelsen for disse for pludselig, og i det Hele gif varjomt frem i den Henseende. Derfor er der i mit Forhold ingenlunde nogen Uoverensstemmelse; men Feiltagelsen ligger hos det ærede Medlem, der sikkert ikke kjender de Grundtætninger, som i saa Henseende lede mig. Seg veed heller ikke, om det ærede Medlem har været med ved de tidligere Forhandlinger om disse Ting; men i saa Fald vilde han dog sikkert have været bedre underrettet derom, end han viser sig at være.

Thomsen: Ja, jeg skal yde det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes) den Anerkjendelse, at han i den Debat, som han har ført i Formiddags og i Aften, i en Henseende har vundet en Fordel fremfor den høitærede Krigsminister, og det er nemlig deri, at han kan være fuldstændig sikker paa, at det Foredrag, som han holdt her i Dag, ikke saaledes som den ærede Krigsministers vil være udsat for at blive gravet op igjen om nogle Aar. Thi jeg tror, det altså meget er Døgnuglimmer til, at ikke ligesaa meget han som andre ærede Medlemmer maa ønske,